

[Jensen (Aale).]
dredskiftet, de landøkonomiske Forskudsforeninger. Landbruget var ogsaa den Gang i en vanskelig Situation, men gennem de landøkonomiske Forskudsforeninger hjalp man dog en hel Del over den daværende Krise, som vel ikke kan sammenlignes med den nuværende, men det var dog i Virkeligheden en Krisetid. Jeg skal ikke indvende noget videre imod dette Lovforslag. Hvis man vilde gaa det igennem i Enkeltheder, kunde der naturligvis nok være noget at sige til det, men det betragter jeg som ganske ørkesløst. Jeg vil kun nævne den ene Ting, at det eventuelle Tab — jeg ser nok, at der skal være en Risikofond, og at 5 pCt. skal henlægges til en saadan, men derfor maa man dog alligevel regne med Tab — jo skal paalignes i Forhold til Jordværdien. Det gælder baade for Ejere og for Forpagtere, og jeg er nu ikke sikker paa, men vil udtale min Tvivl om, at det er rigtigt. Jeg vil ikke være med til at tage Ansvaret for den Passus, men Ansvaret har jo ogsaa den højtærede Minister. I Haab om, at der derigennem dog vil kunne udrettes noget for, at Landbruget kan komme over den Krise, det nu befinder sig i, skal jeg ogsaa anbefale dette Forslag til hurtig Fremme i det høje Ting.

Frokjær: De to Forslag, vi behandler i Dag, gaar ud paa at komme Landbruget til Hjælp, det ene ved Udlaan til Opnaaelse af Akkord, det andet ved Laan til Drifts-laaneforeninger. Begge disse Forslag har været til Behandling i flere Maaneder i Folketinget og har sikkert faaet en grundig Behandling der, og det glædelige er sket, at alle Parter er blevet enige om disse Forslag. Jeg kan ogsaa straks sige, at jeg kan tiltræde Forslagene paa egne og paa Partiets Vegne. Nu er disse Forslag gennemgaaet saa grundigt baade af den højtærede Landbrugsminister og af de to ærede foregaaende Talere, at jeg ikke finder det nødvendigt at gaa ind paa Enkeltheder i dem. De gaar jo ud paa, at der stilles Kapital til Raadighed. Det kan nok hjælpe noget, og jeg vil haabe, at det kan hjælpe mange ud over den Krise, der bliver talt om, at Landbruget er inde i. Der er mange, som ser meget mørkt paa Landbruget i det hele. Vi har hørt her fra Talerstolen, ikke i Dag, men i Fjor, at Tusinder af Landmænd vilde gaa fallit. Det tror jeg nu slet ikke paa. Jeg ser ikke saa sort paa den Krise, og jeg tror ogsaa, at Landbruget selv nok skal klare Sagerne; det er der ingen Tvivl om, det har Land-

mændene kunnet før, og det vil de ogsaa nok kunne nu. Man kan ikke forlange, at det skal være Staten, der skal hjælpe, det er Landmændene selv, som maa klare sig ud over Krisen. Men naturligvis er det godt at faa nogen Hjælp, og jeg har altid holdt paa, at Hjælp til Selvhjælp var nødvendig. Jeg mener ogsaa, at der kan være mange Landmænd, som har faaet for stor Gæld; maaske det ikke særlig er Prioritetsgælden, men den løse Gæld, der er blevet for stor, og det, Lovforslaget gaar ud paa, er jo ogsaa, at Landmændene skal kunne faa Hjælp til at gøre sig fri af den løse Gæld. I de gode Tider, da Landmændene kunde sælge en god Hest for 4 000 Kr., og da en fed Stud gik op til 1 000 Kr., og Svin og Smør ogsaa stod i høje Priser, kom Landmændene ind paa, at det var ingen Sag; de fik saa mange Penge mellem Hænder og tænkte ikke paa at holde fast paa dem, og da Priserne gik nedad, mente de, at de kunde sagtens klare sig, og saa fik de den løse Gæld. Da de saa fik daarlige Priser for deres Produkter, havde de Gælden og kunde ikke betale den. Det maa Landmændene vænne sig af med, de maa passe paa, sætte Stævne efter Evne og se at komme ind paa andre Vaner. Vi er kommet for højt op med vor Lævefod; den maa vi sætte ned igen, saa vi kan klare Udgifterne. Jeg tror ogsaa, at den store Part af Landmænd nok skal komme ind paa det.

Det første af de foreliggende Lovforslag, som vedrører Laan til Opnaaelse af Akkord, gaar altsaa ud paa, at man skal kunne faa den løse Gæld af Vejen ved at opnaa en Akkord, og det andet gaar ud paa at give Laan til Driften. Det er jo ikke store Beløb, man kan regne med, men det vil dog kunne hjælpe mange, som ikke har Midler til at drive deres Ejendom for, og som derfor vil være glade ved at faa et lille Laan, hvorved Driften kan holdes i Gang, thi det er jo det, det gælder om, for at der kan komme Indtægter, saa at de ogsaa kan klare Udgifterne. Jeg haaber, at den Hjælp, der her bydes, vil hjælpe mange Landmænd til at bevare Hjem og Virksomhed, og med disse Ord skal jeg anbefale begge Lovforslagene til velvillig Behandling.

Jeppesen (Drusebjerg): De to Forslag, der her foreligger til Behandling, kan vi fra radikal Side efter Omstændighederne stemme for. Dermed være ikke sagt, at vi er begejstrede for disse Forslag. Vi saa selvfølgelig hellere, at det Ændringsforslag, vi har stillet i det andet høje Ting, var blevet ophøjet til Lov, idet vi stadig